

Η σοφή κρίση του Σολομώντα

Κλειδί εδάφιο: «Όλος ο Ισραήλ άκουσε για την κρίση που εξέδωσε ο βασιλιάς· και φοβήθηκαν [σεβάστηκαν] τον βασιλιά· επειδή είδαν ότι η σοφία του Θεού ήταν μέσα του, για να εκδίδει κρίσεις».

Γ΄ Βασιλειών 3:28

Επιλεγμένα εδάφια: Γ΄ Βασιλειών 3:16–28

Μετά το θάνατο του Δαβίδ, ο γιος του Σολομώντα χρίστηκε βασιλιάς του Ισραήλ. Επιθυμώντας να ακολουθήσει πιστά τα βήματα του πατέρα του, ο Σολομώντας ζήτησε όπως έπρεπε τη βοήθεια του Θεού. Είπε: «Δώσε μου τώρα σοφία και γνώση, ώστε να μπορώ να ηγούμαι αυτού του λαού». (Β΄ Χρονικών 1:10). Βλέποντας την ταπεινή διάθεση της καρδιάς του Σολομώντα και την ευγενή επιθυμία του, ο Θεός εκπλήρωσε το αίτημά του και του έδωσε μεγάλη σοφία, λέγοντας: «για να κρίνεις τον λαό Μου, πάνω στον οποίο σε έκανα βασιλιά». (Β Χρονικών 1:11)

Σχεδόν αμέσως, η σοφία του Σολομώντα τέθηκε υπό δοκιμασία. Παραφράζοντας το Α Βασιλείων 6: 3:16-22 – Δύο γυναίκες προσέγγισαν τον βασιλιά σχετικά με ένα εξαιρετικά σοβαρό ζήτημα. Και οι δύο ζούσαν στο ίδιο σπίτι, και η καθεμία είχε γεννήσει ένα παιδί με διαφορά μόλις τριών ημερών από την άλλη. Μόνο αυτές και τα νεογέννητα παιδιά τους ζούσαν στο σπίτι. Το παιδί της δεύτερης γυναίκας έζησε μόνο λίγες ημέρες και πέθανε κατά τη διάρκεια της νύχτας.

Όταν το συνειδητοποίησε, πήγε στο δωμάτιο της πρώτης γυναίκας, η οποία κοιμόταν. Πήρε το ζωντανό παιδί από δίπλα στην κοιμισμένη μητέρα και έβαλε το νεκρό παιδί στα χέρια της. Όταν η μητέρα του ζωντανού παιδιού ξύπνησε το πρωί, είδε το νεκρό παιδί στα χέρια της, νομίζοντας αρχικά ότι ήταν δικό της. Σχεδόν αμέσως, όμως, συνειδητοποίησε ότι δεν ήταν το δικό της παιδί, αλλά της άλλης γυναίκας. Πλησίασε τη γυναίκα που είχε πάρει το ζωντανό παιδί της κατά τη διάρκεια της νύχτας, αλλά η γυναίκα αρνήθηκε ότι είχε γίνει κάποιο λάθος και ισχυρίστηκε ότι το ζωντανό παιδί ήταν πράγματι δικό της. Έτσι, και οι δύο γυναίκες κατέθεσαν στον βασιλιά ότι το ζωντανό παιδί ήταν δικό τους, και το νεκρό παιδί ανήκε στην άλλη.

Η μεγάλη σοφία του Σολομώντα φάνηκε στην απάντησή του προς τις δύο γυναίκες. Είπε: «Φέρτε μου ένα ξίφος». Και έφεραν ένα ξίφος μπροστά στον βασιλιά. Και ο βασιλιάς είπε: «Διαχωρίστε το ζωντανό παιδί στα δύο, και δώστε το μισό στη μία, και το μισό στην άλλη». (Α' Βασιλείων Γ' 3:24,25). Εκ πρώτης όψεως, μια τέτοια απάντηση φαίνεται αποτροπιαστική στον ανθρώπινο νου. Ωστόσο, όπως θα δούμε από την αντίδραση των δύο γυναικών, ο Σολομώντας δεν είχε καμία πρόθεση να διαπράξει μια τόσο σκληρή πράξη. Με τη σοφία που είχε αποκτήσει από τον Θεό, γνώριζε ότι η αλήθεια θα αποκαλυπτόταν χάρη στον τρόπο με τον οποίο είχε απαντήσει. Η γυναίκα που ήταν η πραγματική μητέρα του ζωντανού παιδιού δεν μπορούσε να αντέξει τη σκέψη της πρότασης του βασιλιά να χωρίσει το παιδί. Είπε με χαρά ότι θα παραχωρούσε το παιδί στην άλλη γυναίκα, ώστε να μην σκοτωθεί. Από την άλλη πλευρά, η μητέρα του νεκρού παιδιού, η οποία είχε ανταλλάξει σκληρά τα δύο παιδιά,

απάντησε ψυχρά ότι δεν θα είχε κανένα πρόβλημα αν ο βασιλιάς χώριζε το ζωντανό παιδί. Α' Βασιλείων Γ' 3:26

Αυτό ήταν το μόνο που χρειαζόταν να ακούσει ο βασιλιάς Σολομών. Έδωσε το ζωντανό παιδί στη νόμιμη μητέρα του, σώο και αβλαβές. (Βασιλείων Γ' 3:27). Το βασικό μας εδάφιο δείχνει ότι η είδηση για τις σοφές πράξεις του Σολομώντα διαδόθηκε γρήγορα σε όλο το Ισραήλ. Το πιο σημαντικό είναι ότι ο λαός τις αναγνώρισε ως σοφία του Θεού. Πράγματι, η σοφία του Θεού σε όλες τις εποχές ξεπερνά την ανθρώπινη κατανόηση. «Ω, πόσο μεγάλα είναι τα πλούτη και η σοφία και η γνώση του Θεού! Πόσο αδύνατο είναι για εμάς να κατανοήσουμε τις αποφάσεις Του και τους δρόμους Του!» Ρωμαίους 11:33